

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njech ty spēwaš
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ći khmana
Ziwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Serbske njedźelske łopjeno

Budyšin

26. januara 1930

Bautzen

Samolwity redaktor farar Wyrjac w Roskacizach. — Čištoć a naklad Šmolterjez knižicizšćerńje a knižarńje, šap. dr. s wobm. ruł. w Budyšinje. Wuhadza kóždu šobotu a placzi štwórczětnje 108 šlotnych pjenježtow

3. njedźela po tšjoch kralach.

Lišt šwj. Pawoła na Romškich 12, 17—21.

Hizo tšeczu njedźelu pospochi naž šwj. Pawoł s 12. sta-
wa tuteho šwojeho lišta na Romškich wuczi. Wažne došč
dyrbi byč, šchtož ma wón nam prajicž, dokelž hižo tšeczi křóč
t nam rěczi. A temu tež tak je. Křešćijanške žiwjenje
wón nam tu wopřuje, kajke ma byč, je-li woprawdže kře-
šćijanške. Dženka jemu wo wošebje wažnu wěz dže, wo měr
w čłowškim towarštwje. Kał nušny nam tón je, wo tym šo
njetrjeba wjele rěcjecž; pšchetož to wšchitny wěny: Měr žiwi,
njeměr žerje, abo: Šloty měr wšcho dobre plóždi, šchłódna
wójna (a to tež w najmjeńšim šjednocženštwje) wšchemu
šchłóždi. Běda čłowštemu towarštwu, njech je wulke, njech
małe, hdžež šo njeměr nuts dohnywa, ale žohnowany dom a
lud a kraj, w kotrymž měr bydli! Ša to, šo by tam bydlič,
móžesh jenož ruzny štykowacž, haj wjazny hacž to, dyrbiš s žy-
lej šwojej wošobu wustupowacž. Abó šmny hižo šažo šabnyli,
šo bě to jandželški šynt: Měr na šemi? Šchto móžem y
a dyrbiš m y křešćijenjo čžinicž, šo był
m ě r n a š e m i? Šswj. japošchtoł praji: Měr niz kašncž,
njeměr niz powjetšchowacž, njeměr do měra pšchewobrocžecž.
Wjelež je na waž, džeržcže měr se wšchěmi ludžimi, to je jaž-
nje došč rěczane. A lubny Šbóžnik tehorunja praji: Šbóžni
šu měrní, pšchetož budža Bože džeczi mjenowani. To rěka:
Křešćijenjo nimaja jenož s čžicha žiwi byč, niz jenož s mě-
rom šwoje džělo čžinicž tam, hdžež je Bóh Knjes jich postajit,
niz jenož nikomu žaneho pohóřšchenja dawacž, ale woni maja
byč čžinjerjo měra, ludžo, s kotrychž šłowow a škutkow šamny

měr wuhadža, w kotrychž towarštwje njeje móžno, na njeměr
mnyšlicž. Njeje to kražne šastojništwó? A njedyrbjeli šebi
pšchecž, šo bychmy prawje wjele tajkich ludži měli, wošebje
w našchim čžazhu? Šladam na jenotliwe domy a pšchi šebi
špěwam: O šbóžny dom, hdžež wobaj, muž a žona, štaj w je-
nej, haj, we twojej lubošći! A takle šebi rospominajo čžynł
hicž a kóždemu mužej a kóždej žonje jenotliwje prajicž: Kał
mataj šo wój tak derje, čžynł jeju pak tež prošncž: Šladajtaj,
šo tak woštanje! Widžu našhe wješki tak měrnje ležo kólo
wokoło w šlotnych pruhach šo khowazeho Božeho šklóncžka, a
mi čže šo šanjecž: Kał rjenje je na šemi, hdžž bratija mjes
šobu we šwěrje štowaršcheni, we měrje žiwi šu! A šažo
čžynł hicž a prajicž niz jenož tym, kiž šu ša šbože wješki šamoł-
wiczi, ale wšchitkim: Bjeržcže šo na kěžbu je wšchěj šwěru,
šo njebyšchcže tutón měr kašnyli, runje kaž s wohnjom a šwězu,
šo šo njeby nikomu žaneje šchłódy štało. Pšchetož, hlej, měr
je jara něžna a žunja wěz, s kotrejž ma šo šahodnje wobkha-
džecž. Tu ma šo kóžde šłowčžo dwójny pšchemnyšlicž, přjedny
hacž šo wupraji. Małny woheń, ale wulki lěž móže šapalicž,
ras šwj. japošchtoł praji. Kapka jěda, ale njemóže ta hižo
šmjercž štrašchna byč? Tuž je to tak wažne: Měr niz kašncž!

Alle kał dha tam, hdžež je měr hižo kaženy? A kał hušto
šo to štawa! Šeli móžno, džeržcže měr se wšchěmi ludžimi,
šwj. japošchtoł praji. To tola rěka: Šo je njeměr, to štajnje
jenož na waž njeleži, njeměr tež s druheje štrony wuhadža.
A to je wěšcže wěrnó. Najlěpšči čžłowjeł njemóže s měrom
žiwny byč, hdžž šo to štemu šužodej njelubi. Abó: Njech
je wješka tak mała kaž čže, čžert ma tam čžinjenje šchibaše.
Wěz je tež šamžna, hdžž město wješki štajišk dom. Kaž měr-

ne bo czi swonka sdawaju, snutska pischezo njejsu, ani wby ani wjeski ani domy. Huso hižo nasdala pytnjesch, so tam njeje wschitko w prawym rjedze. Maliczkoscze su druhdy roskoru sawinowake, ton abo ta je pjecza to a tamne prajil abo prajika, sreczala, a njeměr tu bu. Abo kak huso nastawa njeměr i teho, so su mjesy mjes statokami a sahonami; wozebje, so my czlowjekojo njejsmy jandzelkojo, ale czlowjekojo, jeni nahli, czuczimi, drusy tež trochu wobuzni, hněwni, pschedewischēm hrěšni we wjazy hacz jenyum nastupanju. Je došč pschicizny, so je telko njeměra na kwěcze. A hdy bndmy bjes poroka byli, kwět by stajnje na naš namakał, kak mēł so nam pscheczijecz. Wuczobnik tež tu njeje psches kwōjeho mištra: Esu-li mje pschesczēhali, budza waš tež pschesczēhacz. Haj, njedyrbi druhdy našcha winowatošč bncz, so kwētej napšcheczimo stajicz, A tola: Njeměr niz powjetšchowacz, je japoschtolowa rada. Hdzež je njeměr, tam czińcze sašo mēr. Tuž: Njepłaczczje nikomu škōcž se škōcžu! Hdž so wolija do wohenja lije, płomjenja czim bóle kapaja, to je snata wēz, a runje tał snata, so jene kłowo druhe dawa, a druhe njeje lahodnišche dnžli přenje, a tšecze njeje huso jeno kłowo, ale je ras! Haj, ale wjeczenje dyrbi tola bncz, njemōžemy hebi tola wschitko lubicz dacž? Wjeczenje je kamo kłōdke, to njeje jenož pschikłowo. Budž pēnje w dobrym mērje, pscheczelo, wschitka škōcž a njeprawda dostanje kwoju mšdu. Wschal tu tež steji: Wjeczenje je moje, ja chzu japlaczicz, praji Knjes. Wōn je, wēr to jenož, twōj najlěpschi sarēcznik. Wōn widžesche a tehodla wē, kak je so wscho mēlo, wōn kam mōže prawje kudžicz. Wōn je a wostanje tōn Bōh, psched kotrnž žana škōcž a žadny škōstnik njewobšteji. Tuž njesafrocž ty i njelēpej ruku! Njeměr niz powjetšchowacz, to je wopravdže dobra rada.

Tuž njetriebam abo njejsmēm nicžo czińicz, ale dyrbi wschemu dacž hicž kaž dže? O nē! Njeměr do mēra pschewobrocžecz, to je twoje džēlo. Wo to so tehodla njejedna, so bndmy njepšcheczēlej abo škōstnikej podleželi. To Bōh Knjes nochze. My dyrbimy jehō pschewinncz, a to snutsknje, wōn dyrbi ja tym pschiciz, so kmy my wopravdže dale hacž wōn. Eswj. japoschtol praji: Njedaj so kstemu pschewinncz, ale pschewin ste i dobrym. Se šhonjenja wēcže wschitzy wēmy, so wjeczenje a wjecziwošč žanych dobrnych pocžinkow njepłōdži. Wschiciznym czlowjeku dobre sputane na semi leži; wjecziwym czlowjek kam, niz jehō napšcheczownik, je pschewinjeny. Tał so njeměr jenož rosmnoža a bywa niz mjeišchi, ale pschezo wjeschi. To njeje kschesczianške. Tuž nawopak: Njeměr do mēra pschewobrocžecz, budž našche heklo. Skladnosczow, so po tym mēcz, budže jich došč: Je-li twōj njepšcheczēl kłōdny, našpcz jehō, chze-li so jemu picž, napowaj jehō! A to wēso njejsu hišcže wschē mōžnoty, i kotrymiž mōžesch jemu pokasacz: Glej, njejsmy jenož wodał, kym tež šabyl, šchož by pscheczimo mi rēczał abo czińik, pōj, bratišje. Chzemoj sašo pscheczēlej bncz, kaž nēhdy bēchmoj! Mēnišch, so wōn budže mōž napšcheczimny wostacz? Niz jenož žehliwe wuhlo na jehō hłowje budže jehō palicz, ale wutroba kama budže jemu czopla, horjaza twojehō kschesczianškehō waschnja dla, a wōn budže druhi czlowjek, mērny mēsto njemērnehō. — Wēcže, so to wscho, šchož je kwj. japoschtol nam dženša prajil, njebudže tał lohko pschewjescz, kaž so šda. Runje tu tež rēka: To lohko njeje, so kschesczjan kym. A Šbōžnikowe kłowo tu dwōjzy płacz: Bješe mnje njemōžecze nicžo czińicz. Czim kruzischo a nutrišcho tehodla spēwajmy wschitzy: Mōj Jesuž by, budž pomozny, so bnd tał mērny był kaž ty! Hamjen.

M. w B.

Diafonišy.

(Pofracžowanje.)

A nētko macžerny dom tam, kotrnž tam pschi Lobju kaž tajka czicha kupa leži; po tym, kaž to bē 1. julija 1929.

Ssotrow bē na 1000! A to 774 diafonišow, 85 pobocznych kotrow — Beischwestern —, 124 kotrow na pruhu — Probeischwestern —, 9 kotrow na pschedpruhu — Vorprobeischwestern —, 8 šhuletkow. Nimo toho pomha Drježdžanštemu macžernemu domej 45 kotrow i wožebiteho macžerneho doma „Zion“ w mēscze Alue a 60 pomoznych kotrow — Hilfsischwestern. — To je małe wōjsko w klužbje kschesczianškeje lubošcže pscheczimo wschēm a wschelašim kažazym njepšcheczēlam czlowjekow.

A tute kotry džēkaja na 333 wschelašich polach a maja 305 stazijow swonka kwojehō doma, a to: 39 khorownjow, tał n. psch. tež khorownju w Budyšchinje, a to i 268 kotrami, — 17 domow ja bēdnych je 67 kotrami — 209 wožadnych diafonišow i 276, kaž n. psch. w Budyšchinje, Nješwaczidle, Budestezach, Wōsporfu — 11 škulow ja džēczi a i dohladowarnju ja džēczi — Rinderhort — i 18 kotrami. W džēle ja wukublanje, dohladowanje młōdžiny steji 26 kotrow, we 7 domach ja wocžerštwjenje dorosczenyh a džēczi 14, w 9 wschelašich druhich špomozerškich džēlach 10, w 4 domach ja prašchinyh — Krüppelheime — 19, we wustawje ja epileptiškich a na ducha kłābnyh 14, w 12 wustawach ja wukublanje, wothladanje, wobarnowanje 35 kotrow. Dale džēka jich 8 kotrow w haptnykach a 3 na paramentach — to su wōdžecza ja wōktař, klētku atd. n. psch. Lupoj a Mošaczizy dostachu wot tam Ioni nowe wōdžecza. — Jena je w klužbje swonkowneho mišionštwā w Wsiskaj a 7 na druhich wschelašich privatnyh stazijach. A hdyž k temu hišcže mjenowacz chzemy nēšcho i tnych druhich wožebityh a wobschērnnyh džēkōw, w kotrnž Drježdžanške diafonišy štukuja, mjenujemy: šarjadništwo, kuchina, kuchina ja šchaty, šchicže, šahroda, ratarštwō. — A škōncžnje w domje ja „šwjatol“ — „Feierabendhaus“ — pschēbnywa jich 61 kotrow, kotrež njesamōža wjazy na swontownnyh a druhich stazijach džēkacz, dokelž su mozy i džēlom a pschi wyšokich lētach pschetriebane.

Wschē hišcže šbytkne kotry džēwaja we wustawach a domach, kotrež macžernemu domej klušcheja, abo maja šastupowacz abo su hišcže we wuczbeje.

To su wulke licžby, to je wobschērne džēlo! A tola! Pomozil hebi na wschu nusu, na pschepjelnjene khorownje, na tu wulku licžbu tnych domow a šahrodow ja džēczi, na te wožadny, kotrež bychu rad wožadnu diafonišu wsake a trebake! To wschitke tute mozy nihdže njedōzahaju. Je jich pschezo hišcže pschēmało tnych, kotrež w klužbje tajkeje ewangeliškeje lubošcže steja! Macžerny dom bywa pschezo a pschezo prošcheny wo kotry. Wōn njesamōže wschē proštwy dopjelnicž, dokelž nima došč kotrow, dokelž so jich došč se ewangeliškehō luda do tuteje klužby nještaji. Tehodla prošy wōn pschezo sašo: pošczelcže nam kotry! Šastupcže do tuteje klužby! Wschitdžcže k nam!

Šcho je trēbne, so mohla ty do Drježdžanškehō macžerneho doma diafonišow šastupicz?

Nušne je:

1. So mašch wježoku wolu, Knjesej Jesužej na jehō kthudnyh a hubjennyh klužicž. — Wschirunaj, šchož bēchmy

w prěnim džělu pižali wo Löhownych sakadach wo dia-
koniji. To placzi.

2. So mašch dobru, hylnu strowotu; wot šotry žada šo
wjele, niz pak přehewjele, šo njemohła to dokonjeć.

Přichi tym nješabudžmy, šhto wšcho šo w našchim czažu
wot žonow a holzow nježada. Dopomimy šo na džěto žón-
škich w fabrikach, kontorach, na póscze a na wšchěch móžnych
druhich městnach. Wjele, štoro přehewjele šo dženšnišchi džěti
wot žónšteje žada tež na tutnych městnach. A tola je tu wulki
rosdžěl. Tu jedna šo to šwjětscha wo džěto, kotrež muzej
šlušcha a tohodla tež žónštu tak prawje nješpołoja; džěto
diaconižy je pak zyle šložene po tym, šhtož žónšteje je, po
jeje smyšlenju, po jeje macžernej wutrobje; wono móže te-
hodla žónštu tež špołojicž a šbožownu šeznicž. W džěle dia-
konizow ma žónška škladnošcž, šo roswwiacž a wuwiwacž še
wšchěmi mozami, kotrež w njej.

Še ša tu, kotraž chze diaconiška hycž, nušne, šo ma wo-
šebje wobdarjena hycž, wošebite nawjedženje męcž, šo ma
wošebite pruhowanje cžinicž? — Ně. —

Młode holzy wšchěch woršchtow a stawow móžeja do
Drježdžanškeho doma diaconižow šastupicž; holzy š kajkežškuli
šhule, š ludoweje šhule abo š wyššichšceje šhule; wěšo je do-
bre a nušne, šo tež holzy š wyššichšchich šhulow šastupja; dom
trjeba tež diaconižy, kotrež maja wjedništowo šhulow a wu-
šublačnjow na šo wjacž. Wšchě šu š jenajkejš lubošcžu do
macžerneho doma witane a přichijate. Kóžda, kiž chze šastu-
picž, dyrbi 18 lět štara hycž, a po móžnošcži niz štaršcha hacž
36 lět. (Botracžowanje šezěhuje.)

Š wošadnych diaconijow.

(Štónčjenje.)

Šsotru šu prošyli, šo by š žonje přichišła, kotraž bě
cžežto na gripu šchorika. Šeje mandželški je wo wjele štar-
šchi hacž wona, je jara njewěrnny a špłóšchowny. Š zyrkwje je
wustupik, kaž žona šotše wupowjeda. Wó štwje wižy wul-
ki špruch na šezěnje pod šchleńžu. Diaconiška šo muža ras
woprašcha, tak to móžno, šo tutón špruch tu wó štwje cžerpi,
hdnž tola do Boha njewěri.

„To je konfirmaziški špruch mojeje žony. Přjedy šym
tež ja šemšchi šhodžik a šym šo modlik, — ale moji šobudžě-
šacžerjo! — Ša to njewutraju!“

Ras prošehšce šotru wo nowy šakon. Wona jón jemu
přchinježy. A wón je jón dyrbjak cžitacž a je dyrbjak ša
wěrnošcžu pntacž; přšetož po lětach šhoni diaconiška wot jeho
žony, kotruž bě tehdy hladała, šo bě šo wón šažo do zyrkwje
wrócžik.

*

Šsmilna šotra wopytowašche šhoru žonu. Šhorošcž drje
njebě tak jara cžežka, tola žona bě špłóšchiwa a kaž poražena.
Bě nadžecž, šo šo š něšajkejš šnutškownej cžežu nošehšce. Ras
šo jeje wutroba a jeje ert wotewri šmilnej šotše. Šhto po-
wjeda? Šako młoda holza je ras w špytowanju padnyła a
šo na pokladnižy, jej dowěrijenejš, přšepšchimnyła. Šo by
to wotpošucžika, šu ju do polěpšchěrnej pólžali. Wona je
šo tutoho přšestupjenja dla jara rudžika. Ale tež šwojemu
mužej njeje mohła nicžo wo tym prajicž. To bě jeje ból a
hološcž. Wona šo boješche, šo ju mandželški potom šazpije.
Měješche jeho tola lubo. — Tu měješche diaconiška nětk přchi
jeje dotalnym nadawku dalšchi, rjany. Š Božeho šłowa
šmędžehšce a móžehšce šhorejš dopošacž, tak Bóh Šejom
Šhryšta tym wodawa, kiž šo wutrobnje šaja, a jim šwoju

šnadu přchidžěluje. Štónčnje bě žonje móžno, tež šo man-
dželštemu šwojeje winy wušnacž. A tak rjenje šmędžehšce
našhonicž, šo Bóh tón Anjes šo tež džehša hišchže šwojich
šlubjenjow džerži. Niz jeno, šo muž woda, ně, runje tuto
našhonjenje bu woběmaj, mandželštemu kaž mandželškej, še
naštorškom, šo šo wot nětka zyle pod šwětlo Božeho šłowa
štajišhtaj a w nim šhodžehšhtaj.

Šyrkej a štat.

Ša **Athen**, t. r. ša ewangelštu šyrkej w Athenje, we šłow-
nym měšcže Grichšteje, šběra šo džehša — a šdžěla tež ša ty-
džen — we wšchěch ewangelškich zyrkwjach kollektu. W tym
měšcže, w kotrymž Pawoł šwoje ewangelijon wo „nješnatym
Bošy“ přchipowjedašche, je šo reformazija hakle 1834 ša-
šydlicž mohła. Šrodowška šapała bě šrijedžišchže makeje
ewangelšteje wošady. Njeměry cžaža šu jej hušto še šahubu
hrošnje. Še šo do jeneje šhule přšehšydlicž dyrbjala. Nětk
pak je na cžažu, šo ewangelška wěra runje w tutym šławnym
měšcže widomne a doštojne šrijedžišchže doštanje: Boži dom.
Wjele šadžewškow hišchže je, tola přenje šakladne šamjenje šu
połožene š nahladnym š darami Gustav-Adolšoweho towar-
štwu a wubjerka ewangelškich zyrkwjow Němšteje. Tuta kol-
lektu chze a dyrbi dalšchich přchipołožicž.

Licžba bohošłowzow na univeršitach je šažo šwoju nor-
malnu wyškosčž dozpiła. Še šnate, šo po wójnje licžba theo-
logiju študowaznych jara wotebjerašche. W lěcžu lěta 1925
bě to najhubjejšcho. Bě jich jenož hišchže 2046 študentow
theologije. Do wójnny bě jich 4345. To njeje hišchže poło-
ža. Po tym pak bu to šažo lěto a lěpje. Lětni šemester 1927
měješche šažo 2955 študentow bohošłowštwu, lětni šemester
1929 hižo 4911. Tucži študowachu na 17 němškich univer-
šitach a na 2 theologiškich wyššichšchich šhulach, mjenujžy we
Bethelu a w Elberfeldže. Tak je normalna licžba šažo doz-
pita, ale to rěka jenož, šo budže ša něhdže 6 lět móžno, prošdne
měštna šažo wobšadžecž. Wšchě zyrkwje cžerpija na njedo-
šahazejš licžbje bohošłowzow, jenicžžy ewangelška zyrkej
Württembergšteje niz.

Wšchelake š bliška a šaloka.

Š **Malešhez**. W našchej wošadže šu šo lonšche lěto 40
džecži (mjes nimi jene morwe) narodžike. Šwěrowało je šo
17 porow, 14 nimo toh přchipowědało. Šemrěto je 22 wošo-
bow, mjes nimi 5 džecži. Tež šo 2 wošobje wot wonach wo-
šady na našchimaj pohrjebnišchžomaj pokšhowašchtej. Š spo-
wědži přchidžže 1335 hošcži Božeho šłida (128 mjenje hacž
lěto přjedy). Wot tutnych bě 551 mužškich, 784 žónškich; 48 wo-
šebje Bože wotšasanje wužiwachu. Na darach šo 663 hr. we
zyrkwi a do ruki duchowneho škladowachu, a to 368 hr. přchi
zyrkwinškich šběrkach (ša našchu wošadu 92 hr.), to je 35 hr.
wjazy hacž 1928.

Š **Kluššcha**. W lěcže 1929 je šo w našchej wošadže na-
rodžiko 49 džecži (17 mjenje hacž 1928), a to 25 hólzow a 24
holzow. Mjes nimi běšche 8 njemandželškich, jene morwe
narodžene džecžo a jene bóršy šažo šemrě. Šuntrócž běšchtej
dwójnišaj. Šwěrowało je šo 24 šlubjennych porow. Konfir-
měrowało je šo 57 pacžerškich džecži. Šemrěnych wošadnych
běšche 32, a to 8 mandželškich mužow, 5 mandželškich žonow,
8 wudowzow, 5 wudowow, 2 młodženzaj, 2 nježenjenejš žón-
škej, 1 džecžo, 1 morwe narodžene džecžo. — Najštaršchi šemrě
wumjeňšak Šandrij Šjenada w Robjelnju, 82 lět, 7 měšča-
zow a 15 dnjow štary. — Towarštwu młodnych hólzow, wob-

stejaze se 24 žobustawow, wuhotowa 4. adventa jawnu ho-downu žwójbnu wječor se spěwanjom a se wšhelakimi dźiwadźelskimi pšchedstajenjemi.

S Retliz. W našej wožadze narodzi so 89 dźěczi (1928: 81), mjes nimi 21 njemandželskich. Ršczenych bu 83 dźěczi (82). Mandželstwom naliczi so 31 (30), žyrkwinskich wěrowanjow bě 2' 30). Semrělo je 53, mjes nimi 2 žamomordarštwje, nimo toho 2 morwonarodzenaj napšheczo 44 žmjertnym padam lěta 1928). Žyrkwinszy pothowanych 61 (47). Konfirměrowanych bu 99 dźěczi (88). Spowědnych 2270, mjenujzy 908 muži a 1362 žonow (2311); domawobštaranych bu 74 (68). (Wunošcht krajn. šběrki 415 (471) hriwnow.) Pšhestupjenjow do ev.-luth. žyrkweje 1 (2), wustupjenjow 4 (2). Druhe šběrki wunježechu 382 hr. Wunošcht domjazeje šběrki sa snutskowne mižijonstwo 170 (310) hriwnow.

S Wósporka. Tu so w lěcze 1929 narodzi 27 dźěczi, wěrowanjow bě 12 a semrětnych 23. Wobndlerstwo liczešče 31. 12. 1929 1297 wožobow.

S Kriebjansteje wožadny. Swjate dny nětk sažo sadny naš, kaž tež stare lěto, kaž nadžijomnje tež naše stare žiwjenje. Pšchetož runje Hodny a Nowe lěto, žlobik Khrystužowny a wrota noweho lěta dyrbja tola hycž naše nowe šapocžatki i Bohom. W šandžnym lěcze bu jich 33 dźěczi wufšczenych. Wěrowanjow bě 17, khowanjow 19. W pšcherěšku woppyta Bože žlužbn na němškim 88, na žerbškim 65 wožobow, wšcho hromadže 153 wožobow, potajkim 10 proz. tnych 1500 dušchow našeje wožadny. Pšchi 17 spowjedžach pšchindže 936 k Božemu wotkasanju, a to 404 mužškich a 532 žónškich. 12 bu domach woprawjanych; wšcho hromadže bě spowjednych potajkim 948. Božich žlužbow sa dźěczi bě jich 12; w pšcherěšku bě na nich 61 dźěczi. W Kriebi mějachmy 9 bibliškich hodžin; 25 je w pšcherěšku woppyta; w Mikowje 10 bibliškich hodžin i 55 woppytowarjemi w pšcherěšku. Němška Boža žlužba měješče najwjazy kemšerjow na njedželi semrětnych: 366, žerbška Czichi pjatt: 166, najmjenje němška kaž žerbška njedželu Septuagesima, němška 27, žerbška 18. Do mōšchnički bu date na němškim 299 hr., na žerbškim 61 hr., wšcho hromadže 360 hr. Wunošcht kolektow je 394 hr., a to w němškich Božich žlužbach 245 hr. a w žerbškich 149 hr. We wšchitkich tutnych liczbach teži pak hišcže hōdnota, kotruž njesamōžech i liczbami wuprajicž, mjenujzy to, šchtož je nam Bōh tōn Knjes hōdnny w žwojim žłowje. Njech nam wono šawoštanje tež w nowym lěcze a njech bywa droho a wšoko wazžene a njech naš tež čžini wjele hōdnnych.

S Khrjebje. Prjedawšchi Khrjebjanški farar Selle je we awstriškim wožadniku „Der Bergbote“ pšchi wustupje se žwojeho 45lětneho šastojnštwu wšchē šchěscž wožadow, w kotrychž je štutkował, strowik. Farar D. dr. Fr. Selle bě najprjedy 11 lět w Kriebi a potom w Meranu w Južnej Tirolskej. Dalsche městna žu kupjele Tšchl, Steyr, Graz a kupjele Auffssee we Awstriškej. Nimo žwojeho šaršeho šastojnštwu, kotrež je tež pola naš hišcže w dobrnym dopomnjecžu, je dr. Selle tež wjele dželak w rěčach, pšchirodošpncze a w štawišnach. Wōn bě žobužatožer našeho njedželnika „Pomhaj Bōh“ a napisa někotre žerbške knihi a pšchirodošpntne džela. Wožebje rad so šaběrašče i roštinami našchich hatow a holow; pšchepytowasche n. pšch. žadny wōdžny worjeh našchich hatow. W lěcze 1928 wuda knihu: „Das Schiffsalsbuch der evangelischen Kirche in Österreich.“ Na 346 štronach je hromdazik to najwazžnišche wo tym hušto tak wohroženym ewangeliškim žiwjenju w Awstriškej a je to čžini i wulkej pilnošcžu a lubošcžu. Je

na tym, so žo jemu w mjenje Kriebjansteje wožadny list napišče, w kotrymž dyrbi so jich prawje tnych podpšicacž, kotšič jeho šnaja. Tohorunja bu nam pšchipožškane čžičlo kopjena „Der Säemann“, w kotrymž farar D. Selle wopšicuje nastup žwojeho šaršeho šastojnštwu tu w Kriebi; šchtož by jo čžyč čžitacž, tomu žo tuto čžičlo wot wožadneho šararja sa to pšchewoštaji.

— **Žyrkwine tepjenje.** Šacžrunjež tuta šyma tak njecžička kaž šandžena, khwali žebi tola kōžda wožada žwoje žyrkwine tepjenje. Njedželu 4. adventa je tež Kriebjanški Boži dom žwoje nowe tepjenje k prěnjemu rasej wužil. Šrosumimny, hōnž so wšchēm, kiž žu sa njo darowali we wožadnym kopještu, džak wupraja, kaž tež tym, kiž žu so wo pšchewjedženje tuteje wězy wožebje štarali.

S Lupoje. S lěta 1929 budž tu se žyrkwineštho žiwjenja našeje wožadny napomnjene: Narodžilo je so nam 17 dźěczi (11), a to 10 hōlcžkow a 7 holcžkow; pacžerškich dźěczi bě 4 (17); pšchipowědanjow 5 (4); wěrowanjow 2 (4). Semrěli žu tšič wožobny. Bože wotkasanje wuži 406 (410) a to 172 (176) mužškich a 234 (234) žónškich, mjes tutymy Šserbow 211 (204) a Němžow 195 (206). Wunošcht šbērkwow bě 399,85 hr. a wšche toho sa šwonkowne, šnutskowne mižijonstwo atd. 230 hr. — Bōh šwarnuj našchu wožadu.

S Wōglinka. W našej wožadze, kotraž ma nimale 2800 dušchow, je so w lěcze 1929 narodžilo 56 dźěczi, a to 32 hōlcžow a 24 holcžow. Mjes nimi běšchtej 2 njemandželskej, 3 žu so morwe narodžile a jedyn ras běšchtaj dwōjnikaj. Pacžerškich dźěczi mějachmy 66. Wěrowało je so tu 28 porow. Semrětnych běšche 25. To je po wulkošcži wožadny jara mačo, kaž hižo tež lěto prjedy, hōžej běšche 29 semrětnych. A Božemu bliđu pšchindžechu 1951, to je 23 mjenje hačž loni. S nich žu 61 doma žwjate wotkasanje doštali. Šbērki wunježechu nimale 300 hriwnow. — Bōh lubny Knjes budž tež dale i našej wožadu.

Se Šslepoho. W našej wožadze je so w lěcze 1929 narodžilo 96 dźěczi, 57 hōlcžow a 39 holcžow; mjes nimi 4 morwonarodžene. Ršczenych je 92. — Ršcženiški žlub je wobnowiko 72 pacžerškich dźěczi a to 35 hōlcžow a 37 holcžow. Wěrowanych je 39 porow. Wumrjeło a na 8 wožadnych pohriebnišchžach žyrkwinszy pothowanych bu 49 wožobow. — A Božemu bliđu je pobnylo 4743 wožobow a to: 1871 mužškich a 2872 žónškich; na žerbškich spowědžach je dželbračo 3546 a na němškich 1197. — Doma bu 99 wožobow woprawjanych.

— **Film.** Pšchezo šažo tu a tam pokasuja so w Šakškej a Pruskej filmy, žwětkowe wobrašy se šnutskowneho a šwonkowneho mižijonštwu, n pšch. „Rěčžazej ruzny“ se šnutskowneho mižijonštwu abo „Andrea, žyn kufšarja“ se šwonkowneho mižijonštwu abo druhe. A pšchezo šažo so runje tute wobrašy jara špodobaja štarym a mlōdym a wone žu tež rjane a powucžaze a šwjelaze a hnujaze. Tohodla žu tež tu wšchēm porucžene.

Wštwonanje: K. w K. ša 4. po Epiph. — K. w K. ša 5. po Epiph. — Š. B. a Š. W.: Požyška i pšchihōdnym by nam witana byla. Redaktor.

Prōštwu, hižo tu wuprajenu, wospjetujemy: Bychmy rad wnašchim kopještu wōšjewili dobre pšchihōdne powědačičko a tohorunja kērlušče — hōnž žu woboje originale, je to čžim rjeišcho — a tež nastawki pšchihōdneho wopšchijecža. Šchtož by čžyč žobu dželacž, wobrocž so a pošcžel, šchtož ma na

redaktora.